

ת"פ (ירושלים) 46694-07-24 - מדינת ישראל ע"י נ' נור אלדין קדיש (עציר) ע"י

ת"פ (ירושלים) 46694-07-24 - מדינת ישראל ע"י נ' נור אלדין קדיש ע"י שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 46694-07-24
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד דקלה מנחם
נגד
נור אלדין קדיש (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד שאדי כבהא
בית משפט השלום בירושלים
[28.01.2025]
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
גזר דין
כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות החזקת נשק שלא כדין והחזקת חלק, אבזר או תחמושת שאינם חלק מהותי בנשק, הכל בשל כך שביום 13.7.24 החזיק בביתו בבית ג'אלא, אקדח חצי אוטומטי DDG מודל 19 קליבר 9 מ"מ פאראבלום וכן החזיק בשתי מחסניות ריקות המתאימות לאקדח חצי אוטומטי DDG מהסוג האמור, וב-11 כדורי תחמושת, פונדה לנשק, גאזות ובקבוק ובו שמן מכונות לצורך ניקוי הנשק.

2. תחילה כפר הנאשם בביצוע העבירות שיוחסו לו ונשמעו כל ראיות התביעה.

בדיון נוסף שנקבע לשמיעת ראיות ההגנה וסיכומים, הציגו הצדדים הסדר דיוני, שבמסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו. עוד הוסכם, כי הנאשם רשאי לטעון לאכיפה בררנית ואילו המאשימה טען כי הסמכות להעמדתו לדין של החשוד הנוסף, אביו של הנאשם, אינה בידה ומכל מקום ישנו פער ראייתי בין השניים.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 18 ו-36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות. המאשימה הדגישה בטיעוניה את החומרה הגלומה בעבירות נשק, את הסכנה שהן מקימות לחיי אדם ואת היותן עבירות "הפותרות שער" לביצוע עבירות נוספות. הודגשה טענתו של הנאשם בחקירת המשטרה כי הנשק נועד להגן על בני משפחתו במסגרת סכסוך דמים, ונטען כי הנאשם התכוון לעשות בו שימוש. עוד נטען כי המקום שבו הוחזק הנשק הקל על אפשרות השימוש בו גם על ידי אחרים. המאשימה הדגישה את הצורך בהחמרת הענישה בשל שיקולי הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור, ותמכה עמדתה בפסיקה.

המאשימה טענה כי ההחלטה שלא להגיש כתב אישום נגד אביו של הנאשם נבעה מפער בראיות, וכי מכל מקום, בשל מקום ביצוע העבירה, הסמכות להגשת כתב האישום לא הייתה בידה של יחידת התביעות. בנוסף ביקשה המאשימה להטיל על ההגנה את הוצאות התייצבותו של העד המומחה לנשק, אשר לשיטתה הוזמן לשווא לחקירה על חוות דעתו.

4. אמו של הנאשם העידה כעדת אופי מטעם ההגנה ותיארה כי היא אם לארבעה ילדים, כי לנאשם עצמו יש שני ילדים אשר מתגעגעים אליו מאד וביקשה להקל בעונש שיוטל עליו.

5. ב"כ הנאשם טען לאכיפה בררנית המקימה הגנה מן הצדק, לנוכח ההחלטה להגיש כתב אישום רק נגד הנאשם ולא נגד אביו שנחשד באותו אירוע, וביקש כי עניין זה יהווה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם. בהקשר זה נטען כי מדינת ישראל היא בעלת הסמכות היחידה להעמדת אביו של הנאשם לדין, ללא קשר לזהות יחידת התביעות שמייצגת את המדינה. בשל כך ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם שבין שבעה ושישה- עשר חודשי מאסר בפועל, לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ולהסתפק, למעשה, בימי מעצרו. לחלופין ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין עשרה ועשרים חודשי מאסר בפועל, בהתאם לפסיקה שהציג, וביקש כי בית המשפט יחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל האכיפה הבררנית כנגד הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה כי מדובר בתיק יחיד של הנאשם, אשר אין לו הרשעות קודמות, ואף לא תיקי מב"ד או תיקים סגורים, והטעים כי זו הפעם הראשונה בחייו שבה נחקר הנאשם במשטרה. נטען כי מדובר במי שהוא בעל משפחה, אב לילדים קטנים, אשר עד למעצרו עבד ופרנס את משפחתו בכבוד, וכי מעצרו עד תום ההליכים היווה טלטלה משמעותית לנאשם ולמשפחתו. עוד נטען כי בעת מעצרו הוכה הנאשם ללא סיבה על ידי החיילים שעצרו אותו, וכי תלונותיו בעניין זה לא טופלו על ידי שום גורם. ב"כ נאשם טען כי הנאשם כלל לא התכוון להשתמש בנשק, כי הסכסוך אשר בגינו, על פי הנתען, הצטייד הנאשם בנשקו, הוא סכסוך ארוך שנים, וכי בסופו של יום מדובר בעבירת החזקת נשק ולא בנשיאתו.

6. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו ואמר כי לא יחזור עליהם. מתחם העונש ההולם

7. עבירות הנשק נועדו להגן על קדושת החיים, שלמות הגוף, שמירה על שלום הציבור ובטחונו, על הסדר הציבורי ושלטון החוק.

8. העבירות שביצע הנאשם דרשו מחשבה ותכנון מוקדם. הנאשם החזיק את הנשק בביתו והסתיר אותו בתוך גרב בתיק, ולצדו החזיק גם תחמושת המתאימה לנשק וכלים שאפשרו את תפעולו בקלות ובמהירות ואת תחזוקתו השוטפת. הנאשם החזיק בנשק למטרות הגנה עצמית, והעובדה שלא עשה בו ובתחמושת שימוש, נבעה אך מתוך כך שלא הזדמנו לו הנסיבות שלשמן הצטייד בהם. בנסיבות אלה קשה לראות במעשיו של הנאשם משום מעידה חד פעמית של אדם נורמטיבי.

9. הנשק שבו החזיק הנאשם הוא נשק חצי אוטומטי, שפוטנציאל הנזק הגלום בו והסיכון הנשקף ממנו הם משמעותיים.
10. זאת ועוד, לדאבון הלב, עבירות בנשק הן נפוצות. כלי נשק חם הפכו זמינים וקל להשיגם, והחומרה שבהחזקת הנשק נובעת מן העובדה, שלרוב מדובר בעבירה שנועדה לאפשר ביצוע עבירות חמורות יותר. ואכן לעיתים קרובות מדי נעשה שימוש בכלי נשק חם לצורך פתרון סכסוכים ברחוב ובבית, לא פעם נפגעים במהלך סכסוכים אלה בני אדם חפים מפשע, ולא פעם מתרחשות תאונות כתוצאה מהחזקה לא מורשית של נשק. סכנה זו קמה גם במקרה דנן, שבו הנשק הוחזק בבית, במקום שהיה נגיש לאנשים נוספים, ובעת מעצרו של הנאשם אף נתפס לאחר שאביו של הנאשם החזיק בו.
11. למרבה המזל, בסופו של יום הסיכון לא התממש, והנשק והתחמושת נתפסו על ידי המשטרה ולא נעשה בהם שימוש לרעה.
12. מתוך חומר הראיות שהוצג לי עולה חשד כבד כי גם אביו של הנאשם היה שותף לרכישת הנשק והתחמושת, נשיאתם ביום האירוע והחזקתם במקום שבו נתפסו. מאחר והובאו לפני כל ראיות התביעה, אוכל לומר כי אינני שותפה לדעה כי בעניינו של האב לא נאספו די ראיות המקימות סיכוי סביר להרשעה. גם אם מדובר במי שאינו תושב ישראל, אשר יחידת התביעה המשטרתית אינה מוסמכת להעמידו לדין, העובדה כי המאשימה ביקשה במסגרת טיעוניה להשמיד את המוצגים שנתפסו, מלמדת כי אין כל כוונה להעמיד את האב לדין על ידי רשות התביעה המוסמכת לכך. נסיבות אלה אכן יוצרות חוסר שוויון בין הנאשם לאביו בכל הנוגע לאכיפת העבירות, ויש ליתן להן ביטוי בקביעת עונשו של הנאשם. עם זאת, לא אוכל לקבל את טענת הנאשם כי הסעד הראוי לאכיפה הבררנית הוא במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, שכן בסעיף 40א(9) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, המחוקק כלל נסיבות מסוג זה בפירוש בשיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם ולא בשיקולים לקביעת המתחם עצמו.
13. בשל הצורך בהרתעת הרבים, ועל מנת למגר את התופעה ההולכת וגוברת של הצטיידות בכלי נשק ללא רישיון ולצמצם את כמות הנשק הבלתי חוקי המוחזק בידי הציבור, ניכרת בשנים האחרונות החמרה בענישה בגין עבירות בנשק ואף המחוקק עצמו נתן דעתו לצורך בהחמרת הענישה במסגרת חוק העונשין (תיקון 140-הוראת שעה) התשפ"ב-2021 (ס"ח תשפ"ב מס' 2938 מיום 8.12.21), שבו נקבע עונש מזערי בגין עבירת החזקת נשק, בהיקף של רבע מהעונש המרבי שנקבע לצד העבירה, וכן נקבע כי בהעדר טעמים מיוחדים לא יהיה העונש כולו על תנאי. לפיכך, העונש המזערי שנקבע לעבירת החזקת הנשק שבה הורשע הנאשם הוא 21 חודשי מאסר.
14. לעניין זה יפים גם דבריו של כב' השופט אלרון ברע"פ 22180-10-24 עותמאן נ' מדינת ישראל (נבו 14.10.24): "מגמת ההחמרה בענישת עבירות נשק היא ברורה, ונגזרת, בין היתר, מהצורך לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען."

15. עיון בפסיקה מלמד כי בנסיבות דומות או קרובות של החזקת נשק ותחמושת, נגזרו ככלל עונשי מאסר בפועל למשך מספר לא מבוטל של חודשים. ראו למשל רע"פ 22180-10-24 הנ"ל; רע"פ 6363/23 אבואלקיען נ' מדינת ישראל (נבו) 16.5.23; רע"פ 6265/20 אבו אלקיען נ' מדינת ישראל (נבו) 15.9.20; רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (נבו) 25.8.20; ע"פ 1806/22 נבארי נ' מדינת ישראל (נבו) 15.6.22; עפ"ג (ב"ש) 25700-08-22 אלבחירי נ' מדינת ישראל (נבו) 7.12.22; מתחם העונש ההולם שנקבע ביחס לעבירת הנשק בת"פ (מרכז) 46939-09-23 מדינת ישראל נ' צ'קולה (נבו) 24.6.24; ת"פ (חד') 51663-11-23 מדינת ישראל נ' גרבאן (נבו) 30.5.24; ת"פ (קר') 23533-01-24 מדינת ישראל נ' חאלד (נבו) 16.7.24.
16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין 14 ו-28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.
העונש המתאים לנאשם
17. שקלתי לזכות הנאשם העדרן של הרשעות קודמות.
18. עוד שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו. אמנם כפי שתואר לעיל, הנאשם כפר תחילה במיוחס לו, והודה בביצוע העבירות רק לאחר שנשמעו כל ראיות התביעה, ובפתחה של פרשת ההגנה. קשה לייחס לנאשם חסכון בזמן שיפוטי, ואולם עיקרה של ההודאה בקבלת האחריות על המעשים, המשקפת הכרה בפסול שבהם ומקטינה את הסיכון להישנותם, כפי שהתחייב הנאשם עצמו בדבריו האחרונים לעונש.
19. לנסיבותיו המשפחתיות של הנאשם ובהן היותו אב לשני ילדים שלא ראו אותו מאז מעצרו ומתגעגעים אליו ניתן משקל מתון בלבד. הנאשם ביצע את העבירות בנסיבות משפחתיות אלה, ואין אלא להצטער על כך שלא חס על ילדיו והעמיד גם אותם בסכנה לפגיעה מהנשק והתחמושת שהחזיק שלא כדין.
20. כפי שפורט לעיל, אביו של הנאשם לא הועמד לדין, הגם שלטעמי הראיות שנאספו הקימו סיכוי סביר להרשעתו. בהקשר זה אוסיף כי מכל מקום הראיות לימדו כי הנאשם הוא הדמות העיקרית באירוע העברייני נושא כתב האישום. לפיכך, הגם שהאכיפה החלקית מצדיקה הקלה משמעותית עם הנאשם עד כדי גזירת עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם, היא אינה מצדיקה חריגה לקולא מן המתחם.
21. מכלול הנסיבות שאינו קשורות לביצוע העבירות, מובילות, אפוא, למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. ארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו 13.7.24.
ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת נשק.
ג. קנס בסך 8,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.5.25 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי. על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)
22. לא ראיתי לקבל את בקשת המאשימה להטיל את הוצאות הזמנת עד תביעה 4, רפ"ק פאבל גיברץ, על ההגנה. אמת, מדובר בעד מומחה, ואולם לאחר ששבתי וקראתי את חקירתו, לא מצאתי כי לא הייתה בה רבותא לביור טענת ההגנה של הנאשם, ולא התרשמתי כי מדובר בעד שהוזמן לשווא.
23. הנשק והתחמושת שנתפסו יושמדו או יחולטו בהתאם להחלטת רשם המוצגים, ובכפוף להוראות הדין. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום. ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.